

Säkerhetspolisens föreskrifter om personskydds- verksamheten avseende den centrala statsledningen, statsbesök m.m.;

PMFS 2015:4

Utkom från trycket
den 23 april 2015

beslutade den 24 mars 2015.

Säkerhetspolisens föreskriver följande med stöd av 4 § myndighetsförordningen (2007:515) och 30 § förordningen (2014:1103) med instruktion för Säkerhetspolisens.

1 kap. Författningsbestämmelser

1 § Av 3 § första stycket 3 polislagen (1984:387) och 4 § förordningen (2014:1103) med instruktion för Säkerhetspolisens framgår att Säkerhetspolisens ansvarar för personskyddet för den centrala statsledningen. Säkerhetspolisens får också i ett enskilt fall besluta om personskydd. Säkerhetspolisens ansvarar vidare för sådant personskydd och annat säkerhetsarbete som har samband med statsbesök och liknande händelser.

2 kap. Definitioner

1 § Av 4 § förordningen (2014:1103) med instruktion för Säkerhetspolisens framgår att med den centrala statsledningen avses följande personer: statschefen, tronföljaren, talmannen, riksdagsledamöterna, statsministern, statsråden, statssekreterarna och kabinetssekreteraren.

2 § I dessa föreskrifter ska nedan angivna termer ha följande innebörd.

Med *skyddsperson* avses person som enligt 1 kap. 1 § kan komma ifråga för personskydd.

Med *statsbesök* avses officiellt besök av utländsk statschef.

Med *liknande händelse* avses officiellt eller icke officiellt besök av en utländsk statschef samt besök av följande personer:

- en person som har en med statschef jämförbar ställning,
- en statschefs maka/make, sambo och barn,
- en talman,
- en regeringschef,
- en utrikesminister, och
- en partiledare, en företrädare för en utländsk stat eller en företrädare för en internationell organisation eller en annan jämförbar person om besöket kräver särskilda bevaknings- eller säkerhetsåtgärder.

Med *annat personskydd* avses personskydd efter beslut i ett enskilt fall.

3 § I dessa föreskrifter ska nedan angivna termer ha följande innebörd.

Med *personskydd* avses skydd i form av närskydd och distansskydd.

Med *närskydd* avses del av personskydd. Närskydd består av livvakter, tekniska skyddsåtgärder och viss skyddsspaning.

Med *distansskydd* avses del av personskydd. Distansskydd består av platsbevakning, färdvägsbevakning, eskort och viss skyddsspaning.

Med *skyddsvärde* avses de konsekvenser som beskriver allvarligheten för Sverige av att en skyddsvärd funktion påverkas på ett icke önskvärt sätt. Skyddsvärde kan brytas ner i funktionsvärde, högre värde och symbolvärde.

Med *funktionsvärde* avses det demokratiska systemets förmåga att fungera, dvs. reglera, besluta, verkställa och kontrollera.

Med *högre värde* avses bl.a. politiska värden utanför Säkerhetspolisens ansvar, så som värdet av internationella överenskommelser och relationer.

Med *symbolvärde* avses ceremoniella och representativa värden som är knutna till grundläggande värden och staten Sverige.

Med *antagonistiskt hot* avses hot från en aktör med avsikt och förmåga att realisera avsikten.

Med *hotbild* avses en samlad bedömning av de konkreta och potentiella hot som föreligger mot en skyddsperson.

Med *strategisk hotbedömning* avses en grundläggande analys och bedömning av vilka hot som föreligger mot en skyddsperson.

Med *operativ hotbedömning* avses en analys och bedömning av vilka hot som föreligger mot en skyddsperson i samband med deltagande i en given händelse.

Med *dimensionerande hotbeskrivning (DHB)* avses en beskrivning av en antagen förmåga som skyddsåtgärderna förväntas skydda mot, även om det inte föreligger ett konkret eller potentiellt hot mot en skyddsperson med högt skyddsvärde.

Med *terrorism* avses sådan gärning som är att bedöma som terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Med *inhemsk extremism* avses ideologiskt motiverade aktörer som bedriver verksamhet som syftar till att med våld, hot eller tvång ändra Sveriges statsskick, förmå beslutsfattare eller politiska organ eller myndigheter att fatta beslut, eller låta bli att fatta beslut, i viss riktning eller att hindra enskilda medborgare från att utöva sina grundlagsfästa fri- och rättigheter under förutsättning att gärningen inte är att bedöma som terroristbrott enligt 2 § lagen om straff för terroristbrott.

Med *enskilda aktörer* avses enskilda individer som inte tillhör någon grupp och som uppvisar eller tidigare har uppvisat ett hotfullt eller otillbörligt intresse för en skyddsperson.

Med *överförd hotbild* avses att en skyddsperson eller en verksamhet med en hotbild överför denna på en annan skyddsperson eller verksamhet.

Med *hot från andra typer av aktörer* avses hot som i förekommande fall riktas mot en skyddsperson, men inte inbegrips i övriga hotkategorier.

Med *sårbarhet* avses egenskaper hos, eller aspekter med bäring på, en skyddsperson som kan utnyttjas av en aktör med avsikt och förmåga att realisera ett hot mot skyddspersonen.

1 § Säkerhetspolisen ska bedöma skyddsvärde, hotbild och sårbarhet för skyddspersonerna.

2 § Bedömningen av skyddsvärde ska göras utifrån funktionsvärde, högre värde och symbolvärde.

3 § Säkerhetspolisen ska upprätta en grundläggande hotbild, en s.k. strategisk hotbedömning, individuellt för var och en av statschefen, tronföljaren, talmannen, statsministern, statsråden och för partiledare för riksdagspartier. För övriga skyddspersoner ska en strategisk hotbedömning upprättas när det är motiverat på grund av omständigheterna.

Säkerhetspolisen kan även upprätta en strategisk hotbedömning beträffande en person som bedöms kunna bli föremål för annat personskydd efter beslut i ett enskilt fall.

För de funktioner som inte uttryckligen nämns i första stycket kan en strategisk hotbedömning upprättas för enskilda eller för en grupp av skyddspersoner.

4 § De strategiska hotbedömningarna ska omprövas kontinuerligt, dock minst en gång per år.

5 § Säkerhetspolisen ska vid behov upprätta en operativ hotbedömning inför statsbesök och liknande händelser samt vid andra större evenemang och möten där en skyddsperson deltar, eller när det i andra fall finns särskilda skäl.

6 § I hotbedömningen ska faran för angrepp bedömas, dvs. en hotutövares avsikt och förmåga att realisera hotet. Därvid ska antagonistiska hot mot skyddspersonen i form av terrorism, inhemsk extremism, enskilda aktörer, överförd hotbild samt i förekommande fall hot från andra typer av aktörer beaktas. I bedömningen ska eventuella hotdrivande faktorer hos, eller i relation till, skyddspersonen beaktas.

Utfallet ska dokumenteras i en bedömning enligt följande skala:

1. Inget identifierat hot
2. Lågt hot
3. Förhöjt hot
4. Högt hot
5. Mycket högt hot

7 § Säkerhetspolisen ska kontinuerligt göra sårbarhetsbedömningar beträffande skyddspersoner. Bedömningen kan variera i omfattning beroende på skyddsvärde och hot. Sårbarheter ska bedömas i relation till person och miljö.

8 § Säkerhetspolisen ska tillämpa en dimensionerande hotbeskrivning (DHB) för de skyddsvärda funktioner som har ett högt skyddsvärde. En dimensionerad hotbeskrivning ska beskriva en förmåga som skyddet ska mot-

stå och ska kunna stå sig över tid. Den dimensionerande hotbeskrivningen ska uppdateras om behov föreligger, dock minst vart tredje år.

4 kap. Ansvarsfördelning

1 § Säkerhetspolisen beslutar om och ansvarar för den övergripande utformningen av personskyddet. Säkerhetspolisen ska därvid inom polisen samordna planeringen och förberedelserna av personskyddsverksamheten enligt dessa föreskrifter.

2 § Innan Säkerhetspolisen fattar beslut om den övergripande utformningen av personskyddet enligt 1 § ska Säkerhetspolisen låta Polismyndigheten yttra sig.

3 § Säkerhetspolisen ansvarar för kontakterna med skyddspersoner och deras företrädare. Säkerhetspolisen ansvarar vidare för information till Polismyndigheten om hotbilden för skyddspersonerna och om skyddspersonernas planerade förflyttningar samt för information till de polismän som ska delta i personskyddsinsatsen.

4 § Polismyndigheten beslutar om och ansvarar för den närmare omfattningen av distansskyddet och om vilka andra åtgärder som bedöms nödvändiga. Vid sådana beslut ska Polismyndigheten beakta beslut och annan information från Säkerhetspolisen samt lokala hot och andra relevanta omständigheter.

5 § Säkerhetspolisen ansvarar för ledningen av närskyddet.

6 § Polismyndigheten ansvarar för ledningen av distansskyddet.

7 § Polismyndigheten ska underrätta Säkerhetspolisen om hur distansskyddet har fungerat vid en personskyddsinsats. Polismyndigheten ska även rapportera annan information av betydelse för personskyddsverksamheten som t.ex. egna beslutade åtgärder, gjorda iakttagelser och företagna ingripanden till Säkerhetspolisen.

Säkerhetspolisen ska underrätta Polismyndigheten om eventuella synpunkter på hur distansskyddet har fungerat vid en personskyddsinsats.

8 § Polismyndigheten ska i möjligaste mån bistå personal vid Säkerhetspolisen med lån av lokaler, fordon och annan utrustning som behövs vid genomförandet av personskyddsinsatser.

Denna författning träder i kraft den 1 maj 2015, då Rikspolisstyrelsens föreskrifter om personskyddsverksamheten avseende den centrala statsledningen, statsbesök m.m. (RPSFS 2006:5, FAP 224-2) ska upphöra att gälla.

På Säkerhetspolisens vägnar

PMFS 2015:4

ANDERS THORNBERG

Felix Andåker
(Personskydds-enheten)

